

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

15^e Jaargang.
No. 23.

H. S. v. LENNEP, O. Z. v. SANDICK, H. G. J. SCHELLING, H. SALOMONSON,
H. C. SNETHLAGE, W. MAAS GEESTERANUS, MEJ. TH. VAN GENNEP.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Vrijdag
4 April '13.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

IN MEMORIAM

H. HOOG,

Administrateur der Techn. Hoogeschool.

† 2 APRIL 1913.

Inhoud.

- In Memoriam. H. Hoog.
 Delftsch Studenten-Corps.
 Meer mannelijke leden in D. S. C. en S. P., door W. M. Roessingh van Iterson.
 Gedachten en gedichten.
 Lente-liedje, door Flipje.
 Een weg, door J. v. R.
 Wetenschap en wijsheid.
 Tot een levensbeschouwing, door Janus.
 Vereenigingsleven.
 Verslag van de ledenvergadering van „Practische Studie”, op Woensdag 5 Maart 1913, door N. D. S. G. V., door A. H. Foest.
 Ingekomen boeken.
 Berichten en mededeelingen.
 Lijst van Vergaderingen.
 Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Meer Mannelijke Leden in D. S. C. en S. P.!

Omdat het verslag van de Debating-avond op 10 Februari j.l. wat beknopt was, zij het vergund hier mijn meening over deze zaak nog eens volledig uiteen te zetten.

Algemeen werd en wordt erkend, dat het verhoudingsgetal van corpsleden en mannelijke ingeschrevenen dalende is en dit verschijnsel betreurd. Vroeger kon men zich tevreden stellen met de sterkende gedachte, dat iedereen zich bij het D. S. C. kon aansluiten, als hij maar wilde. Toen C. T. ongeveer een jaar geleden dit nog eens met cijfers in het S. W. betoogde, kwamen eenige bondsleden daartegen op en toonden aan dat de kosten van corps- en kroeglidmaatschap voor hen te hoog waren. Dit was de eenige reden, die 't grootste deel der bondsleden weerhield om lid te worden van het D. S. C., hoe sterk zij dit ook begeerden. Op dit oogenblik was het plicht van den Senaat geweest in te grijpen en te bewerken, dat de Bond werd opgeheven wegens de toetreding der leden bij het D. S. C.

Waarom moet een einde komen aan het naast elkaar bestaan van beide lichamen; waarom niet een goedkoopere en een duurdere Vereeniging, beide met hetzelfde oogmerk? Het doel van beide is geheel gelijk en wordt dus beter gediend door één lichaam. Wij hebben in Nederland altijd de voordeelen ingezien van één groot corps; dan moet men nu ook erkennen dat het daarnaast bestaan van een bond als goedkoopere inrichting der studentenwereld onwaardig is.

Utrecht is haast zoo ver dat het tot samensmelting met Unitas zal moeten komen; het is dan de derde maal dat daar iets dergelijks gebeurt. Als de groote toeloop uit Indië naar het D. S. C. eens mindert, is het denkbaar dat ook te Delft zou moeten overgegaan worden tot het opnemen van „goedkoopere” leden door samensmelting met den Bond.

Op het oogenblik staat het Corps sterk. Als het nu mocht inzien meer dan 10 jaar gedwaald te hebben door naast zich te dulden een vereeniging met hetzelfde doel en stappen doet tot opnemng der bondsleden is dat een waar-dige oplossing van deze toestand.

Men zegge niet, dat corps- en kroeglidmaatschap onmogelijk goedkoopere zijn te maken. Als de bondsleden zich voor weinig geld een studenten-leven weten te verschaffen, dan moet dat ook aan de groote inrichting mogelijk zijn, door de kosten der weelde uitsluitend te laten drukken op de gebruikers daarvan.

Willen de „goedkoopere” leden inderdaad deel uitmaken van het corps en daardoor in de gemeenschap worden opgenomen, dan moeten ze de societeit, het vereenigingsgebouw, kunnen bezoeken. Daarin is ook plaats voor leden die weinig verteren en toch goede corpsbroeders zijn. Daarom kan ik me niet tevreden stellen met het goedkoopere maken van het corpslidmaatschap alleen, al wordt daaraan gebruik van de leeszaal verbonden. Het D. S. C. moet ernstig begeeren alle mannelijke ingeschrevenen te omvatten om hen werkelijk te betrekken in de banden van corps en kroeg.

Voor het corps kan bezuinigd worden op lustrum en vertegenwoordiging, al zou het laatste ook den „democra-

tischen” schijn doen vervallen, dat elk benoembaar is tot alle ambten. Voor mij gaat de leus „iedereen corpslid” boven „iedereen verkiesbaar tot senator”.

Het gevaar bestaat, dat dit streven zal worden belemmerd door schijnbare bondgenooten, die voorstanders zijn van het Amsterdamsche „corps” met de meisjes en de „nuttigheidsleden” één studie-organisatie, die zich ten onrechte corps noemt. Met dezulken wil ik niets te maken hebben. Verandert niets aan de Delftsche instellingen; maak alleen het gemeenschapsleven goedkoopere en haalt daardoor de bondsleden in het Corps.

Geldrop. W. M. ROESSINGH VAN ITERSON., w.i.

Gedachten en Gedichten.

Lente-liedje.

Als alles buiten open gaat
 En boom na boom in bloesem staat,
 Maar jij getroost uit Holleman
 Vost tot je niet meer kijken kan,
 Dan denk je zoo stil voor je heen:
 Och, was ik maar nooit geboren!

Wanneer je 'n avond hebt gefeest
 En je gedragen als een beest,
 Je 's and'ren daags het meisje niet
 Durft groeten dat je 't liefste ziet,
 Dan denk je zoo stil voor je heen:
 Och, was ik maar nooit geboren!

Wanneer je dan een kater hebt
 En ál-maar trek in water hebt,
 Je alles naar en donker ziet
 En zelfs een haring helpt je niet,
 Dan denk je zoo stil voor je heen:
 Och, was ik maar nooit geboren! —

Delft, 1913.

FLIPJE.

Een Weg.

De grijsaard spreekt:

Gelukkig hij, die zonder haat
 Berustend door het leven gaat,
 Wijl hij ál levens bitterheid
 Heeft doorgevoeld en uitgeschreid,
 En in zijn uitgevchten leed
 De weg ter overwinning weet! —

Mrt., 1913.

J. v. R.

Wetenschap en Wijsheid.

Tot een levensbeschouwing.

„Allein gehe ich nun, meine Jünger!
 Auch ihr geht nun davon und allein!
 So will ich es!”

Drieërlei levensbeschouwing wil ik noemen. Drieërlei lijn wil ik voor u trachten te trekken. Want ik meen, dat in drieërlei vorm de verscheidenheid van levens- en wereldbeschouwing terugkeert. Men kan de veelheid der beschouwingwijzen terugbrengen tot één der typen die ik noemen zal.

Levens-kunst, levens-leer en levens-beschouwing, ze verhouden zich als de Grieksche, de Joodsche, en wat ik kortweg noemen wil de „moderne” levens-opvatting. Ze verhouden zich als kunst, religie en wijsbegeerte; ze zien de Idee als schoonheid, ze zien het ideaal als goedheid, of ze begrijpen in het al-omvattende begrip.

De Griek wil niets liever dan de schoonheid. De Griek is een dichter in zijn hart. Hij ziet de wereld schoon en droomt zijn droom over de wereld als een schoone droom. Voor hem moet alles ondergeschikt worden gemaakt aan het genieten van den schoonen vorm, voor hem moet alle idee verwerkelijkt worden in harmonieuze samenvoeging van lijn en kleur.

Voor den Griek bestaat een uitsluitend aesthetisch ideaal. Schoone gebaren, welluidende klanken, een genieten van het schoone leven, want de schoonheid is hem inhoud van het leven. Het is de Griek ook, die in en met de natuur leeft, omdat de natuur vanzelf en uit zichzelf schoon is. Hij heeft een hart dat meeleeft met het openbloeien van de nieuwe lente, en dat meëtreurt als in den herfst natuur in warme tinten van bruin en rood het leven geeft.

Aan den Griek is het leven in zijn schoonheids-ontroering. Ontroering, dat is het, wat hij van het leven vraagt. En niets is hem liever dan die ontroering weër te geven in klinkend vers of zoetvloeiende melodie, in ontzaglijk-grootsch drama, of in de klare eenvoud van zijn architectuur.

De Griek, hij schept zich zijn God uit de eigen gedachte. Hij bouwt en bouwt, tot zijn bouwsel in den hemel reikt. De zelf-geschapen schoonheids-god, die is het, die hij in plechtige tempel-hallen te aanbidden zoekt, niet wetend, niet zich bewust, dat God hooger is dan menschen-maakwerk.

Zóo ziet de Griek het leven. Zelf-geschapen zijn zijne goden. En de mensch blijft zelve middelpunt der wereld. De wereld is schoon en het leven is schoon, en beide vragen zij algeheele overgave. Zoo is de Grieksche levenskunst een blij opgaan in het lachende leven, een vroolijk, optimistisch aanvaarden. Een heilig ja-en-amen. Een liefhebben van het leven, zooals een kind liefheeft wat het ziet.

Das Unvergängliche ist nur ein Gleichnisz . . . .

Diametraal tegenover de Grieksche wijze van het leven zien staat de Joodsche.

Want de Israëliet stelt zich een ideaal van goedheid. Hij ziet als alles-overheerschend het goede, en hij wil niets liever dan als goed mensch leven, en als goed mensch sterven. Hij droomt niet over de wereld, maar voelt zich in de steeds-vijandelijke menschen-maatschappij, waar strijd heerscht. Een kamp is het leven, omdat het ideaal van recht en gerechtigheid er met voeten getreden wordt.

Hoog heeft de Israëliet zijn ideaal gesteld: de heiligheid. En niemand is heilig dan God alleen, de vreeselijke en wonder-groote, Hij die te vreezen is.

Centraal wordt dus de gedachte: alles onderwerpen aan God, die den eisch van heiligheid aan den mensch gesteld heeft.

Ethisch is zijn ideaal. Levens-leer is zijn richting. Hóe te leven, en hóe het leven beter en hooger te maken dan het gisteren was, dat blijft de brandende vraag. Niet bekommert hij zich om wat natuur en wereld schoons te genieten geven. Het leven is hem de koud-nuchtere realiteit, die al zijn krachten vraagt. Want het is een strijd op leven en dood. Zijn God is een God van heiligheid.

Niet blijft de mensch het middelpunt, als bij den Griek. Neen, God moet centrum van alle denken en handelen worden, en de mensch moet vergeten, verlaagd, vernederd worden.

God alleen is hoog, niet de mensch. Die is voorwerp van verachting, want de natuurlijke mensch is de schrikkelijke zondaar, en uit eigen kracht kan nooit zijn leven weer in 't rechte spoor geleid worden. Daar is een God noodig die zich ontfermend nederbuigt. Een te hoog van oogen, dan dat hij het kwade zóu zien, en die den ootmoedige lief heeft.

Hier dus geen bouwsel van menschenhand, reikend tot in de hemelen, maar een afbreken van eigen maaksel, en een dankbaar aanvaarden in kinderlijk-vrome ootmoed van wat God in zijn goedheid gaf.

Zoo komt de Israëliet tot wereld-vlucht, omdat de wereld strijd is, de ontzaglijke strijd tusschen zonde en gerechtigheid. En schooner dan alle aardsche vreugd lijkt hem 't hemelsche genucht van nà dit leven met zijn God te zijn.

Alles Vergängliche ist nur ein Gleichnisz . . . .

Als derde type stel ik hiernaast de „moderne” wereld-beschouwing.

Niet de kunst, niet de religie is den modernen mensch levens-inhoud; maar het bewust begrijpen van der dingen samenhang, het rechte inzicht is hem hoofdzaak.

Voor den Griek was het goede schoon, en het schoone goed. De wereld was gerechtvaardigd door de schoonheid. Hij leefde voor den schoonen schijn.

Bij den Jood is de tegenstelling goed-kwaad de schrikkelijke antithese die het geheele leven beheerscht. Enkel rechtvaardig is het goede, het Gode-gewijde leven.

Maar de moderne mensch heeft gezien, dat in de moraal geen absolute waarden gelden kunnen. Hij heeft gezien, dat niet de daad op zichzelf als goed is te prijzen, of als kwaad te laken. Daar is geen durende tegenstelling van goed en kwaad, maar enkel de gezindheid beslist. Zoo kan

men in waarheid nooit iemand naar zijn daden beoordeelen.

Het is duidelijk, dat dit leiden moet tot een individualisme „over alle bergen en duinen”. Als alleen eigen gezindheid, de motieven uit den grond des harten, maatgevend zijn, dan is men tenslotte zichzelf wet.

Daarom is de moderne moraal een autonome moraal. Goed en kwaad worden niet meer gezien als onverzoenlijke tegenstelling, maar het is, alsof in diepsten hartgrond een zekerheid van handelen gevonden wordt, waarin die tegenstelling is opgeheven, een Jenseits von Gut und Böse.

Maakt het aesthetisch ideaal den mensch optimist, en het ethisch ideaal hem tot pessimist, de moderne mensch is voortgegaan tot het begrip, dat zoowel pessimisme als optimisme betrekkelijke eenzijdigheden moeten heet. Zijn beschouwingwijze zal beide elementen bevatten, en zal nu eens meer naar de eene, dan weer meer naar de andere zijde overslaan. Er is een zoeken, een schommelen om het evenwicht, een grijpen naar de synthese.

En het moderne gelooven — als er hier nog van gelooven gesproken kan worden —, het is het geloof in den mensch, in het leven. Niet meer de zelfgeschapen schoonheids-god van den Griek, niet meer de almachtige God van den Jood, maar het besef dat zoowel goden als menschen beeld en gelijkenis moet heeten. Spreekt Nietzsche van een „dood zijn alle goden: nu wil ik dat de Uebermensch leve”, spreekt William James van een God, die niet meer al-goed en al-wijs is — a God down in the dirt —, en gaat Bergson in denzelfden lijn door, het zijn allen evenzoo vele teekenen dat de bakens verzet zijn, dat de wereld ontwaakt tot een nieuw levensbesef. Een levensbesef, uitgaande van eigen autoriteit. Want hij, die zichzelf nog niet gezocht had, vond den meester en geloofde in zijn grootheid. Nu wordt het tijd, den meester en zijn wijsheid te verliezen, en zichzelf te vinden. Al is de meester duizendmaal hooger dan gij zelf zijt, het is niet zijn bedoeling, dat gij altijd zijn leerling blijven zoudt. —

Alles Vergängliche, und nicht weniger, auch alles Unvergängliche, ist uns nur ein Gleichnisz . . . .

Hiermede zou ik kunnen eindigen. Maar ik wil toch nog een opmerking laten volgen.

Met opzet noemde ik de religieuze levens-leer een beschouwingwijze van den Israëliet, niet van den Christen. Want in het Christendom is niet de eenzijdige wereldvlucht en de drang naar goede daden als inhoud van het leven. Daar is niet een autoritair gelooven van al wat als hoogste wijsheid door den Meester gegeven werd.

Het Christendom biedt de synthese van het aanvankelijk ootmoedig buigen voor den God die hooger en grooter is dan menschen-gedachte, en van de zelfbewuste kracht van hem, die in het door Christus vernieuwde levensinzicht gevonden heeft: dat niet de daad, maar de innerlijke gesteldheid en beschouwingwijze van blijvende waarde is.

In de ootmoed en de nederigheid, het buigen voor God en mensch, is zijn zwakheid — en zijn kracht; in de zelfbewustheid van zijn begrijpend inzicht is zijn kracht — en zijn zwakheid.

Omdat hij heeft leeren buigen voor de autoriteit van den Meester is hij gekomen tot het tweede stadium, en hij heeft daarin zichzelf gevonden, krachtig en sterk nu, bewust willend, met geruste kracht gaande tot 's levens opgang.

JANUS.

Vereenigingsleven.

Verslag van de ledenvergadering van „Practische Studie” op Woensdag 5 Maart 1913.

Na de behandeling van de wetswijzigingsvoorstellen, in aansluiting met de reglementsverandering der C. C., werd besloten aan elk lid een exemplaar der nieuwe wet tegen f 0,10 te verstrekken.

De Civiele afgevaardigde ter C. C., J. de Jong, lichtte het voorstel toe, om het propaedeutisch examen inplaats van in Mei en September voortaan in Mei en Januari te doen afnemen. Meermalen is de ervaring opgedaan, vooral in groep III van het prop. Civ., dat zij, die in Mei even op 't kantje stonden, waardoor zij het examen in September over mochten doen, in die 3 maanden zich niet voldoende in 't desbetreffende examenvak kunnen inwerken, zoodat men in 't belang der examinandi het gewenscht acht deze

termijn tot Januari te verlengen. (Luid applaus). Op voorstel van J. P. Fokker werd hierover gestemd. Op één stem na droeg dit plan de algemeene goedkeuring weg.

Ook werd goedgekeurd het streven om de colleges over de natuurkunde voor Civ. zoo te doen regelen, dat het 2e deel van het prop. examen reeds na 1 jaar kan worden afgelegd.

Daarna deed De Jong mededeeling van zijn besprekingen met de professoren over de omwerking van Henket's werk „de Waterbouwkunde”. Hij acht het van belang voor de C.-ingeschrevenen, dat zij naast de colleges ook hebben een uitgebreid werk over de Waterbouwkunde, dat zij ieder oogenblik kunnen raadplegen; een handleiding vindt hij te beknopt, en dient slechts als kleine hulp bij de colleges en dictaten.

De professoren, die hij hierover heeft geraadpleegd, zijn evenwel van oordeel dat men beter zou doen een geheel nieuw werk te schrijven. Dit achten zij echter voor ons doel overbodig, daar het behandelde op de colleges meer dan voldoende is.

De Ronde maakt de opmerking dat een dergelijk werk te kostbaar zal zijn, dan dat ieder studeerende zich dit kan aanschaffen. Hierop antwoordde De Jong, dat ieder die hier komt studeeren, op die uitgave voor boeken en teekenbenodigdheden rekent, en daarmee acht hij dit bezwaar opgeheven. De Ronde vindt het eer te betreuren dan te vergoelijken dat men hier, behalve die teekenbenodigdheden, ook nog boeken heeft te koopen.

Schwagermann stelde voor een deskundige buiten Delft te verzoeken het werk van Henket door handleiding of dergelijke aan te vullen, waarop Tückermann opmerkte dat dit niet aan de bedoeling zou voldoen; men wil immers niet een handleiding, maar een volledig studieboek hebben. De Jong verdedigde nog het plan, door de opmerking, dat de kosten niet zoo heel hoog zullen zijn, zoodat velen zich zulk een boek zullen kunnen aanschaffen; zij, die daartoe niet in de gelegenheid zijn, kunnen dit toch uit de bibliotheek ter leen krijgen.

Mouton maakte de vergadering opmerkzaam, dat het niet te doen was om te beraadslagen hoe of ieder aan zoo'n werk kan komen. Het bestuur vraagt aan de vergadering of ze het streven van 't bestuur op prijs stelt en steunen zal, om een goed werk over weg- en waterbouwkunde te krijgen.

Schwagermann vroeg zich af of het wel op den weg van P. S. ligt om te zorgen dat daarvoor een schrijver is, beter achtte hij het, ons te wenden tot het Koninkl. Inst. van Ing.

Mouton: alvorens dit te doen, moet het bestuur eerst de goedkeuring en steun van de vergadering hebben.

Na een opmerking van v. Lohuyzen, dat zoo'n boek hier te weinig afzetgebied heeft, deed de vice-president de vraag of de vergadering het er mee eens was, dat het bestuur in die richting verder stappen zal doen, waarop algemeen bevestigend werd geantwoord.

Fabius vroeg of het niet mogelijk is, de colleges te verbeteren door het doen uitgeven van autografieën, zooals gebruikelijk is bij de bouwkunde-colleges in de onderdeelen van gebouwen van prof. Itz, waarop de vice-president beloofde te zullen doen onderzoeken, wat of er in die richting te verbeteren zal zijn.

Daarna gaf Schwagermann een overzicht van hetgeen reeds door P. S. gedaan is in 't belang van de bouwk. en civiele studenten om nog een leerstoel in de architectuur te verkrijgen, waardoor het onderdeel stedenbouw meer tot zijn recht zou kunnen komen.

Door het bestuur is aan den Minister van Binnenl. Zaken gerequesteerd over deze aangelegenheid. Ook andere vereenigingen, als Architectura et Amicitia e.a. hebben in dien geest gehandeld, door een hoogleeraar in de stedenbouw voor Delft te verzoeken.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Gemeubileerde Kamers te huur aangeboden.

Adres: OUDE DELFT 77.

Binnenkort VERSCHIJNT:

De Verkiezingen in 1913

voor Leden der Tweede Kamer der Staten-Generaal.

ENVELOPPE

bevattende: EEN KAART van Nederland met nauwkeurige opgave der Hoofdkiesdistricten, gekleurd naar de verschillende Staatkundige partijen; EEN KAART om in te vullen naar gelang van den uitslag der Verkiezingen; EEN UITVOERIG AANTEKENBOEK met overzicht der Grootte Verkiezingen in 1909 en der tusschentijdsche Verkiezingen, voorts gelegenheid tot invulling der Candidaten, der Stemming en Herstemming in 1913.

Deze drie artikelen te samen voor 25 ct.

en is te bekomen bij den Technischen Boekhandel en Drukkerij J. WALTMAN Jr.

2717)

SANATORIUM BEEKBERGEN

— voor lijders aan tuberculose. —

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

N. V. Behangerij en
Stoffeerderij

vh. **A. VAN HATTEM Jr.,**

: OUDE DELFT 161. :

Interc. Telefoonnummer 242.

DECORATIËN

THE SCOTTISH STUDENTS
SONG BOOK.

— f 2,30. —

— Een onmisbaar Vademecum. —

Voorhanden bij de TECHNISCHE BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 4 APRIL 1913. No. 23.

Bij de behandeling der begroting in de Tweede Kamer bracht de heer Rutgers genoemde verzoeken ter sprake, hij wijst op de groote behoefte aan onderwijs in het esthetisch architectonisch gedeelte der stedenbouw.

De Minister heeft hierop een voor Delft zeer gevaarlijk antwoord gegeven, gevaarlijk omdat de vraag betwist wordt, waar de opleiding voor bouwkundigen thuis hoort. De Minister meldt, na vooraf gedane mededeeling, dat een hoogleeraarstoel in de stedenbouw niet de meest urgente behoefte te Delft is, het volgende:

„En dan is er bij de bouwkunde altijd nog een punt dat tot klaarheid moet worden gebracht. Dat betreft het verband tusschen de Technische Hoogeschool en de Rijks-academie van beeldende kunsten. Er staat in de wet tot regeling van het onderwijs van rijkswege in de beeldende kunsten, dat aan de Academie van beeldende kunsten onderwijs wordt gegeven in verschillende vakken en dat onder e, in de wetenschap van het schoon (de aethetica) vooral in betrekking tot de genoemde kunsten en de bouwkunst. Nu wenscht men een hoogleeraar in den stedenbouw uit een technisch, maar ook uit een esthetisch oogpunt. Het is echt Nederlandsch, dat men ten slotte er toe komt een ding dubbel te doen.

Dat hebben wij ook op het gebied van de Rijksuniversiteiten; men heeft er zooveel nog over geklaagd. En daarom wensch ik nu toch eenigszins voorzichtig te zijn, eer ik iets nieuws op touw zet, dat weer dubbel zou worden gedaan. De Rijksacademie van beeldende kunsten laat men thans precies zooals zij is, omdat zij gehuisvest is in een gebouw, dat ook al weer, zooals bijna alle andere gebouwen niet meer voldoende wordt geacht. De bouw van een nieuw gebouw is aanstaande, dien zal men terhand gaan nemen, en wanneer dat, nieuwe gebouw er zal zijn, dan zal men ook met allerlei desiderata komen; dan zal op een reorganisatie van de Academie worden aangedrongen. Voor ik nu een beslissing neem ten opzichte van de aanstelling van een nieuwen hoogleeraar aan de Technische Hoogeschool, zou ik willen, dat deze zaak eerst tot klaarheid worde gebracht, opdat men hier geen dubbel werk ga verrichten” — (enz., uit beknopt overzicht 22 Jan. '13, vel 498).

Hieruit blijkt duidelijk genoeg, dat er ernstige reden bestaat onder de oogen te zien de vraag, waar een onderwijs in de volmaakte stedenbouw thuis behoort. Dat werkelijk een beter onderwijs in het esthetisch gedeelte noodig is geworden, kan ieder inzien, wanneer men bekend is met die artikelen van de wet, die uitbreidingsplannen eischen voor bepaalde gemeenten.

De Ronde vond dat het op de weg van P. S. ligt om over stedenbouw een serie lezingen of een cursus te organiseren waarop de vice-president antwoordde dat dit tot slechts enkelen beperkt zou zijn, daar men toch zeker wel wat in de onkosten zal moeten bijdragen, bovendien zal dit de actie ter verkrijging van een hoogleeraar verzwakken.

Van Lohuyzen wenschte, alvorens verder te gaan, even te onderzoeken, waarin de behoefte bestaat; men zal dan zien, dat er o. m. leemte is aan de sociaal-oconomische zijde. De juridische kant wordt reeds behandeld door prof. Valckenier Kips, die tevens de aesthetische nader beschouwt. Verder achtte hij een buitengewoon hoogleeraar voldoende, tenzij het te doen is om de T. H. tot een instituut voor stedenbouw te ontwikkelen, dan acht hij het verkrijgen van een buitenlandschen beroemdheid noodzakelijk.

Mouton maakt uit het gezegde van Van Lohuyzen op, dat hij voor een hoogleeraar is. Echter wenscht hij (Mouton) te weten wat of Van Lohuyzen wil dat P. S. nu zal doen. Van Lohuyzen verlangde dat P. S. zelf zich in die behoefte zal voorzien, zoolang wij nog geen hulp van de bevoegde kant hebben.

Schwagermann acht het gewenscht, een hoogleeraar in de stedenbouw te krijgen, die tevens in de Architectuur zal doceeren, en deze actie blijven doorzetten, waarbij zich Fabius aansloot.

Duys betwijfelt of er werkelijk zoo'n groote behoefte aan onderricht in de stedenbouw bestaat.

Fokker acht het zeer gewenscht, de stedenbouw niet alleen aan bouwkundigen, doch ook aan civielen te doen geven,

daar zij evenveel, wellicht meer behoefte daaraan hebben, bovendien zal dit feit de twijfel van den Minister, of de hoogleeraar te Delft dan wel te Amsterdam zal moeten komen, wegnemen, daarom wenscht hij dat P. S. deze actie doorzet.

Daarop werd de volgende motie voorgesteld:

„De vergadering van P. S. op 5 Maart 1913, gehoord de debatten over de kwestie docent in de stedenbouw, spreekt als hare meening uit, dat het dringend gewenscht is, dat het gezelschap P. S. bij de daartoe bevoegde autoriteiten blijve aandringen op het spoedig benoemen aan de T. H. van een docent in het technisch aesthetisch gedeelte van den stedenbouw”.

In stemming gebracht werd deze motie met 2 stemmen tegen, aangenomen.

Daarna deelde het bestuur bij monde van Schwagermann mede, dat het een enquête zal instellen bij verschillende civiel- en bouwkundige ingenieurs, naar aanleiding van zijn idee, om de studie van architecten en gemeente-ingenieurs te splitsen, welk idee hij op de vergadering der bouwkundigen reeds besproken had en beloofde in 't S.-W. of T. S. T. nader te behandelen. Hij heeft evenwel van dit plan afgezien, daar hij het beter achtte eerst het oordeel der mannen van de praktijk te hooren.

Vervolgens deelde Mouton het plan mee om in April of Mei een tentoonstelling van Nationale bouwkunst (van civiel- en bouwkundigen aard) te houden, waarvoor de medewerking van vele ingenieurs gevraagd zal worden. De vergadering zal hierover moeten beslissen.

Fokker opperde het bezwaar, dat in 1914 te Amsterdam een dergelijke tentoonstelling zal komen, zoodat wij niet op de medewerking van ingenieurs en architecten kunnen rekenen, die waarschijnlijk liever hun werk tot zoolang zullen bewaren.

Tückermann vroeg of die tentoonstelling al begroot was en of er middelen voor zouden zijn; het jaarlijksche programma mag er niet onder lijden.

Evers achtte zoo'n tentoonstelling te duur, het geld daarvoor kunnen wij beter aan lezingen en excursies besteden.

Daarop antwoordde de vice-president dat het bestuur dit nader zal overwegen.

Schwagermann stelde daarna voor de restitutie van reiskosten van bestuursleden boven het bedrag van een reis 3e klas af te schaffen bij een reglement, waartegen De Ven en De Jong protesteerden, daar dit niet op de agenda van de vergadering stond. Na heftig debat trok Schwagermann zijn voorstel in, met de mededeeling dit eerst in een bestuursvergadering te zullen bespreken.

Niets meer aan de orde zijnde sloot de vice-president de vergadering.

N.

D. S. G. V.

Onze laatste openbare vergadering gedurende dit studiejaar zal gehouden worden op Dinsdag 8 April in Zaal 16 der T. H. (Hoofdgebouw); als spreker zal optreden Dr. A. H. Oort, over het onderwerp: „Het Alcoholisme”.

Wij hopen dat uit een overweldigende opkomst der Delftse Studenten hun toenemende belangstelling in het alcoholvraagstuk zal blijken. En al wordt deze hoop beschaamd, toch zullen wij niet terneergeslagen zijn, gedachtig aan de woorden van een Engelsman, die van ons volk getuigde: „The Dutch are slow to move, but, once moved, move effectually”, hetgeen hij, naar ik mij meen te herinneren, zelf aan den lijve in Zuid-Afrika had ondervonden.

Wij zijn geen volkje om plotseling, als één man, in groot enthousiasme den drank met zijn gehele nasleep van ellende overboord te werpen. Het zal bij ons moeten gaan: langzaam maar zeker, „zachtjes aan, dan breekt het lijntje niet”. Deze karaktertrek van ons volk verklaart veel, maar toch niet alles. Want in onze jeugd, en niet het minst hier in Delft, zit gelukkig nog wél geestdrift; die te winnen voor de geheel-onthouding is onze taak.

„The Dutch are slow to move . . .”. Maar het kan ook té langzaam gaan.

Wat te zeggen van de snelheid, waarmede onze meisjesstudenten snelden naar onze openbare vergaderingen? Tot dusverre kwam er niet één bij één onzer lezingen. Dit heeft ons verwonderd en teleurgesteld; overal elders toch zijn de vrouwen de krachtigste voorstanders van een afdoende drankbestrijding.

Weten onze Delftse meisjes dan niet, hoe juist tallozen

van háár geslacht geheel onschuldig door den drank te lijden hebben? Ware het niet zo ontzettend wreed, dan zou ik lust gevoelen, hun ter illustratie, in hun later leven een tot dronkaard degenererend echtgenoot of zoon toe te wenschen.

Ziet om U heen in de wereld, ook bûiten de college-, bal-, en schouwburgzalen, komt bij de lezing van Dr. Oort, dan ben ik er van overtuigd, dat velen Uwer binnenkort aan onze zijde zullen staan.

A. H. FOEST.

Ingekomen boeken.

P. M. de Wolf. DE ELECTRONENTHEORIE. Deventer, Æ. E. Kluwer.

Dr. J. W. Aalders. PSEUDO-DIONYSIUS AREOPAGITA. Baarn, Hollandia-Drukkerij. (GROOTE MYSTIEKEN, No. 2).

Guido Gezelle, DICHTWERKEN, deel 13—14. L. J. Veen, Amsterdam.

DE WITTE MIER, 1e Jaarg. No. 11. C. M. B. Dixon, Apeldoorn.

D. H. Bolman. DE DYNASTIE ROMANOW, 1613—1913. Uitgave der N. V. „Nieuwsblad Vooruit“, Den Haag.

Berichten en Mededeelingen.

Het Bestuur van het Technologisch Gezelschap is thans als volgt samengesteld:

A. Brzesowsky,	Voorzitter.
P. E. Verkade,	1e Secretaris.
J. G. Le Rütte,	1e Penningmeester.
J. H. van Rossem,	C.C.-Afgev.-Vice-Voorz.
Mej. H. J. v. Lutsenburg Maas,	2e Secretaresse- 2e Penningmeestresse.
	De 1e Secretaris, P. E. VERKADE.

Lijst van Vergaderingen.

Delftsche Stud. Geheelonth. Vereeniging.

Dinsdag 8 April, 's avonds 8 uur, in Zaal 16 der T. H. (Hoofdgebouw). Spreker Dr. A. H. Oort. Onderwerp: „Het Alcoholisme“.

Agenda.

DEN HAAG.

Zaterdag 5 April. Geb. v. K. en W.: Mengelberg-concert; 8 uur.

Zondag 6 April. Geb. v. K. en W.: Het Tooneel. „De Violiers“; 2 uur.

Geb. v. K. en W.: Ned. Tooneel. „Ultimo“; 8 uur.

Maandag 7 April. Diligentia: Concert Georg Henschel; 8 uur.

ROTTERDAM.

Zaterdag 5 April. Tivoli: „Fijne beschuiten“; 8 uur.

Zondag 6 April. Tivoli: „Sylvia Sylombra“; 2 uur.

Maandag 8 April. Groote Schouwburg: „Gijsbreght van Aemstel“; 8 uur.

ADVERTENTIE.

Firma E. DE GROOT,

Hoek VOLDERSGRACHT 33. — DELFT.

Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELEI.

Geeft steeds de HOOGSTE WAARDE voor NETTE GEDRAGEN KLEEDEREN, zooals:

Heeren-Costuums . . . . . van f 6,— tot f 14,—.

Demisaisons en Winterjassen van f 5,— tot f 12,—.

Pantalons . . . . . van f 2,50 tot f 5,—.

— Ook dagelijks buiten de stad te ontbieden.

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Afschaffing van den Groentijd.

Pro: R. A. VAN SANDICK, c. i.

Contra: J. H. TELDERS, c. i.

PRIJS 40 CENT.

Voorhanden in den TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot 33-35, Delft.

**KRACHT EN
GEZONDHEID**

door ontwikkeling der spieren.

ENGELSCHE en FRANSCH BOKSEN.

Prof. H. MIONNET,

gediplomeerd door den Boksbond van Frankrijk.

Keerweerlaan 25a, Rotterdam.

— Onderricht voor personen op elken leeftijd.

Technische Boekhandel en Drukkerij

J. WALTMAN Jr.

BINNENWATERSLOOT 33-35 - DELFT.

Verschenen:

Hoekijzerverbindingen,

in het bijzonder die der Langs-
aan Dwarsdragers in Bruggen,

DOOR

Dr. J. H. A. HAARMAN, c. i.,

Wd. Hoofdingenieur der 2e klasse, Chef v/h Constructiebureau b/d Dienst der Staatsspoorwegen in Ned.-Indië.

Prijs: f 3.90 ingenaaid en f 4.50 gebonden.